

El nomenament a càrrec del Sindicat és una gran mesura, perquè ofereix sòlides garanties de competència i d'imparcialitat.

Convé remarcar que no sostenim el criteri intervencionista, sinó el d'una modalitat d'informació tècnica obligada.

VIII.—*Els metges volem tot el nostre, sense envair terreny aliè. Honoraris tarifats d'acord amb el Sindicat de Metges*

La tarifa prèvia dels serveis mèdics mitjançant conveni entre l'organització de l'assegurança i la sindical, és factor decisiu en la bona marxa de la primera. Indubtablement convé tancar la porta a possibles abusos, de témer en tot règim com el del ram de malaltia, que vulguis o no vulguis ha de basar-se en la confiança mútua, com nosaltres fem i propugnem.

Admesa com a convenient la tarifació preestablerta del treball mèdic en totes les seves modalitats, salta a la vista la transcendència del criteri que la presideixi. La tendència general de les assegurances és pagar malament al metge, i nosaltres entenem que en l'assegurança obligatòria de malaltia, el metge ha d'ésser pagat equitativament, és a dir, treball per treball, igual que fora de l'assegurança.

Per de prompte, valent-nos de la força de la nostra organització sindical, no hem de pretendre una tarifació alta, perquè fóra injusta i perjudicial a tothom, àdhuc a nosaltres mateixos; però els altres, valent-se de la nostra prudència, que la tindrem, tampoc no han de gosar fer una tarifació baixa, puix també fóra cosa injusta i perjudicial a tothom, demés de nosaltres mateixos. Retribuir insuficientment el metge és incentiu per l'abús; en determinats casos podria constituir un seriós obstacle per a certes mides, i en un ordre d'idees elevat allunyaria de l'assegurança la selecció positiva de l'estament.

Si aquestes realitats de cada casa i de cada dia, de cada malalt i de cada metge, no són tingudes en compte, s'estrellaran les més fermes precaucions actuàries, puix del metge depenen, en definitiva, les valors de les dades demogràfiques indispensables per a eliminar incògnites.

IX.—*Sense perjudici de la missió terapèutica fonamental, orientació de l'assegurança en sentit preventiu i profilàctic*

El concepte de treball i de salut, avui són inseparables. La influència del factor sanitari sobre

la vida d'un poble, cada dia s'accentua més. Que val més i resulta més fàcil prevenir que curar, de tan sabut resulta una perogrullada. Que el diagnòstic precoç és la clau de l'èxit terapèutic, ja està elevat a dogma. Fóra, doncs, una tàctica equivocadíssima, persistir en la seguida de considerar que l'assegurança social de malaltia, no té res a veure amb la medicina preventiva i profilàctica.

Els exàmens mèdics preventius practicats sempre que bonament es pugui, seran més econòmics i fructífers que cuidar la malaltia, i en cap forma d'activitat social són tan planers ni serien tan eloqüents, com dintre de la trama de l'assegurança social de malaltia, que per naturalesa és inseparable del concepte sanitari i persegueix la conservació màxima del motor humà i l'equilibri social.

Fem notar que l'assegurança social persegueix finalitats econòmiques estrictes i així ha d'ésser, però en quant fa referència a qüestions de salut, que en són el nervi, es veu obligada a usar procediments sanitaris i dona rendiment sanitari, positiu o negatiu, segons com actua.

Anar convertint el metge en guàrdia constant de la salut en lloc d'utilitzar-lo solament com a recurs suprem amb la pretensió de què posi remei al que ja no en té, és un bell ideal gens difícil de servir amb els progressos fets en semeiòtica, i ha d'ésser també un bell ideal de l'assegurança social de malaltia.

X.—*Organització i prestació dels serveis a Catalunya i Balears, encarregada al Sindicat de Metges*

De primer antuvi, al desconeixedor de l'organització de l'estament mèdic català podria semblar-li un sobreximent pretendre el Sindicat la prestació de l'assistència. Res més lluny d'això. Al Sindicat, com a tal, li és molt més fàcil aconseguir una tarifa decorosa que encarregar-se ell mateix dels serveis mèdics.

Però el Sindicat, en matèria d'assegurança social de malaltia, actua de cara a la millor solució d'un problema d'interès general, en el qual el metge, encara que en sigui el principal factor, li atribueix només el paper d'un element que s'ha de sotmetre a l'interès públic.

I aquest interès públic de l'assegurança, tal vegada reclama la conveniència de què, a Catalunya i Balears, sigui el Sindicat de Metges el que assumeixi la prestació dels serveis, perquè ningú més entrenat que ell per fer-ho; ningú que ho pugui fer en millors condicions econòmiques per